

det er, man gerne vil have til at komme og hjælpe sig med det. Det kan være den kommunale hjemmehjælper, det kan være en privat hjemmehjælper, det er hip som hap. Det afgørende er, at den ældre selv har haft indflydelse på, hvem det er, der kommer.

Når Frank Aaen tager voldsomt afstand fra det frie valg, så skal Frank Aaen bare være opmærksom på, at vi rent faktisk, trods den korte levetid, det frie valg har haft, i dag er oppe på, at 20 pct. helt eller delvis benytter sig af de nye valgmuligheder. Det synes jeg er nok så markant et resultat at føle på.

Der er også forskellige madleverandører for netop at sikre den enkelte ældre indflydelse på, hvad det er for en mad, man gerne vil have, og hvor man gerne vil købe den henne. Jeg er i gang med at se på, hvordan vi også på plejehjemmene kan øge de ældres valgmuligheder, så man der tilsvarende får mere indflydelse på sin egen tilværelse.

I øvrigt handler det kvalitetsudviklingsprojekt, som jeg nævnte, at jeg har sat i gang, og som skal forløbe over 3 år, også om, hvordan man f.eks. med hensyn til stå op-tid og gå i seng-tid kan tage udgangspunkt i den ældres sovevaner frem for som nu, hvor udgangspunktet er, hvad der passer ind på ruten. Så vi har fat i de her ting, og jeg synes, at det afgørende er, at det er den ældre selv, der får lov til at bestemme de ting, der går tæt på en.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg skal lige erindre socialministeren om, at når medlemmer af Folketinget tiltales, så er det med »hr.« eller »fru«.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 33: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Revision af reglerne om frit valg af leverandør i hjemmeplejen m.v.).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Også dette forslag er en genfremsættelse fra sidste samling. Forslaget fremsættes på baggrund af § 150 i serviceloven og har til formål at tage reglerne om frit valg af leverandør i hjemmeplejen m.v. op til revision.

KL 14.45

Siden 1. januar 2003 har alle modtagere af personlig pleje m.v. haft mulighed for at vælge mellem offentlig eller privat leverandør. Det offentlige monopol på levering af hjemmepleje m.v. er blevet brudt, og mennesker har fået valgfrihed. Ved at udsætte denne service for konkurrence kan vi sikre en stadig udvikling og forbedret kvalitet.

For det er det, det frie valg handler om: at skabe bedre kvalitet i den offentlige service til gavn for modtagerne. De ældre har taget det frie valg til sig. Ifølge den seneste rapport fra Ankestyrelsen har mere end 20.000 borgere valgt at lade en privat leverandør udføre hjælpen, og jeg er sikker på, at antallet, siden rapporten udkom i juni sidste år, er steget.

Med nærværende forslag slås det fast, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at skabe valgfrihed for borgerne, og at valgfrihed skal skabes enten gennem udbudsmodellen eller godkendelsesmodellen. I Venstre støtter vi ideen om en frit valg-attest, der kan fungere som dokumentation for, at en privat leverandør lever op til en række af de generelle krav, der stilles i kommunerne. Med en frit valg-attest i hånden vil det blive lettere for en leverandør at blive godkendt i den enkelte kommune, hvor der så alene skal fokuseres på de specifikke krav, den enkelte kommune har fastsat. Vi får forenklet den lange og krævende godkendelsesprocedure gennem denne form for forhåndsgodkendelse.

Endelig er der det tredje element i lovforslaget: Det har desværre vist sig i nogle tilfælde, at de eksisterende regler for kommunernes adgang